

[Bertel Dahlgaard.]

bent eller andre, der fremfører sådanne argumenter, ikke selv er opmærksom på, at hvis udlandet selv bærer tolden, hindres indførslen ikke. Begge dele: at begrænse indførslen og at lade udlandet bære tolden, så varerne ikke fordyres, kan ikke finde sted. Skriverier af den art er sikkert et forsøg på at stikke blå i øjnene på læserne. Det vil det ærede medlem hr. Lars P. Jensen selvfølgelig ikke, men han hoppede på den, og i sin tale fremførte han mange eksempler på, hvordan disse toldforhøjelser næsten ingenting vil betyde. Han tænker ikke på, at hvis det er rigtigt, vil det være ensbetydende med, at de heller ikke vil gavne dansk industri. Nå, jeg er sikker på, at alt sådant noget vil blive oplyst i udvalget; dér bliver sikkert ikke skjult noget, ej heller med hensyn til enkelte oplysninger på de forskellige områder, hvorom diskussionen har været så stærk i dagspressen.

Jeg lagde forøvrigt mærke til — og jeg undrede mig over — at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen ikke forsøgte at berigtige de tal, der har stået i „Politiken“. Jeg har ikke haft tid til at gennemregne disse tal, men havde de været forkerte, havde det været stedet her at berigtige dem. Derfor er det, jeg spørger: Hvorfor altid forsøge at skjule, hvad det er, der foregår med dette toldlovsforslag? Alle kender dog hensigten: højere priser, også for den hjemlige produktion.

Har toldpropagandisterne forresten aldrig tænkt på det mærkelige i — jeg nævner det eksempelvis — at til trods for at Norge har tekstiltoldsatser, som er ca. 3 gange så høje som Danmarks — og det beklager man sig over her i landet — har Danmark i de første 11 måneder af 1955 eksporteret metervarer og klædningsstykker til Norge for 24 mill. kr., medens Norge kun har eksporteret for 2,5 mill. kr. af disse varer til Danmark. Altså: Norge har 3 gange så høje tekstiltoldsatser som Danmark, men Danmark har alligevel en tekstileksport til Norge, der er 10 gange større end den, Norge har til Danmark. Det ville være umuligt at forstå, dersom de herrers fremstillinger om forbindelsen mellem toldsatser og konkurrenceevne var rigtig. Nå, nu kunne nogle måske hitte på at sige til mig: ja, det er Norge, men det kunne tænkes, at den norske tekstilindustri

måske ikke var så rationaliseret som den danske. Jeg skal ikke udtale mig herom, men vende mig til et andet eksempel.

Det er kun nogle få måneder siden, at formanden for New Yorks handelskammer, Mr. F. J. Emmerich, var på besøg her i Danmark. Han fremdrog overfor pressen, hvorledes den danske tekstilindustri trods USAs betydelige told på tekstilvarer nu begyndte at kunne konkurrere på det amerikanske marked. Jeg har senere undersøgt sagen, og det viser sig, at det stort set er rigtigt. For en 6—7 år siden var der praktisk taget ingen tekstileksport til USA. I 1950 var man kommet op på at eksportere for et par millioner kroner, og nu, i 1955 — det gælder de første 11 måneder, for hvilke der foreligger statistik — er den danske eksport til USA steget til 12 mill. kr. trods det, at tolden i Amerika vel er ca. 10 gange så stor som den danske tekstiltold.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen talte om, hvad restriktionerne har betydet op gennem 1930erne, og der er jo slet ikke tvivl om, at de restriktioner, som indførtes af valutamæssige grunde, har haft deres betydning og sikkert også er baggrunden for, at den danske tekstilindustri i dag har en produktion, der er et halvt hundrede procent større, end den var i 1930erne. Men der var formentlig ingen, der tænkte sig, at disse restriktioner var noget, der skulle fortsætte; der var vel ingen, der tænkte sig, at de skulle være permanente og også gælde den dag, valutahensynene ikke mere var tilstede, og det mener vel i og for sig heller ikke det ærede medlem hr. Lars P. Jensen. Men så siger han som forsvar for dette forslag, at når det gennemføres, kan liberaliseringsprocenten jo stige. Ja, det er klart, og i stedet for de tidligere restriktioner indsættes så toldbeskyttelsen. Man vil altså selv anvende den fremgangsmåde, som Danmark i hele sin handelspolitiske optræden overfor den øvrige verden sætter sig imod, påkalder modstand imod, og der synes virkelig i øjeblikket efter udtalelser, der har foreligget de sidste dage, at være en vis udsigt til, at man dog vil bøje sig for sådanne anskuelser.

Jeg skal som afslutning på de bemærkninger, jeg nu har fremsat, sige, at det radikale venstre ikke på nogen måde er